

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: J. Z., nar. X
t. č. Věznice Horní Slavkov, Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov
proti
žalované: Vězeňská služba ČR, Věznice Horní Slavkov
sídlem Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov

o žalobě proti rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 2. 6. 2025 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T,

takto:

- I. Rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 2. 6. 2025 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se svou včasnou a přípustnou žalobou ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 2. 6. 2025 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaná zamítla žalobcovu stížnost proti rozhodnutí žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž byl žalobci uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 28 dní, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, dle § 46 odst. 1, 2, 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVTOS“), neboť žalobce porušil § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS.
2. Podle záznamu o kázeňském přestupku ze dne 11. 4. 2025 byl žalobce stíhán pro kázeňský přestupek spočívající v tom, že se žalobce v období od 9. 3. do 4. 4. 2025 „*účastnil vzájemné spolupráce s osobami odsouzený T. K. a civilní osoby A. G. a L. S., jehož výsledkem bylo zaslání fiktivní zásilky pod záštitou advokátní kanceláře Mgr. T. H., která byla dne 4. 4. 2025 doručena do Věznice Horní Slavkov*“, s CBD obsahující zakázanou látku THC, čímž měl žalobce porušit § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS. Ač žalobce s obsahem zásilky pro důslednou práci zaměstnanců věznice fyzicky nedisponoval, skutek byl podle záznamu o kázeňském přestupku dokonán.
3. Žalobce popřel vinu s tím, že nevěděl, že látka bude zaslána do věznice – myslel, že je pro K. přítelkyni k lepšímu spánku.
4. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání takto popsaného kázeňského přestupku a byl mu za něj uložen kázeňský trest. Závěr o vině žalobce byl odůvodněn výlučně tím, že ze šetření OPaS sp. zn. VS-77312/ČJ-2025-8008IO-PÍS vyplynulo, že se žalobce „*aktivně podílel na organizování, kdy například sám vyrobil obálku s nastrčeným odesílatelem*“, což vyvrátilo jeho obhajobu, že nevěděl, že bude látka zaslána do věznice. Žalovaná dodala, že žalobce při zahájení kázeňského řízení neuvedl žádné nové okolnosti, které by byly relevantní pro kázeňské řízení a neoznačil další důkazy, kdy k odpovědnosti za kázeňský přestupek postačovalo zavinění z nedbalosti.
5. Ve stížnosti proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce uvedl, že se žádné vzájemné spolupráce s T. K. (dále jen „K.“), L. S. (dále jen „S.“) a A. G. (dále jen „G.“) neúčastnil. Žalobce tvrdil, že mu K. navrhl, aby vyrovnal dluh, který u něj žalobce měl z půjčky tabáku, tím, že žalobce objedná produkt s CBD na adresu K. přítelkyně S.. Žalobce proto v telefonátu z monitorované vězeňské telefonní budky požádal G., aby v e-shopu objednala náplň do elektronické cigarety s olejem THHC-1R (CBD), příp. olej do aromalampy. Žalobce popřel, že by u G. objednal látku THHC-1R, aby ji zaslala S., aby ji v obálce od advokátní kanceláře poslala K.. K. měl žalobci následně sdělit, že S. vylila náplně do elektronických cigaret, které žalobce K. v minulosti objednal, na papír a poslala je K. v obálce advokátní kanceláře. Žalobce měl K. vysvětlit, že THHC-1R není omamná ani psychotropní látka, ale že S. by mohla být trestně stíhána za padělání obálky jménem advokáta. Pokud K. následně uvedl, že žalobce falšoval obálku, chtěl tím zbavit odpovědnosti za obálku sebe i S.. Žalobce uvedl, že je nelogické a pro svou složitost neuvěřitelné, že by ve věznici vyráběl obálku a propašoval ji z věznice, když mohla být vyrobena mimo věznici, zvláště když by odesílání takové obálky z věznice podléhalo vězeňské kontrole korespondence (podezřelost obálky musela být zjevná z jejího neumělého provedení). Jelikož žalobce splatil dluh K. objednávkou u G., nemohl mít proto žádný nárok k zásilce od S., kdy mu zásilka ani nebyla adresována. I kdyby tedy

věznice zásilku nezachytila, žalobce by z ní nemohl mít prospěch. Žalobce zdůraznil, že z velké části se jeho výpověď shoduje s výpovědí K.. Liší-li se v určitých částech jeho verze od verze K., je závěr žalované o účelovosti (nevěrohodnosti) výpovědi žalobce nepřezkoumatelný. Žalobce uzavřel, že nebyly objasněny okolnosti přestupku a nebyla mu prokázána vina.

6. Napadené rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že vina byla žalobci jednoznačně prokázána a že žalobce ve stížnosti neuvedl žádné konkrétní důkazní prostředky a omezil se na spekulace o motivech výpovědi K.. Podle žalované mohl žalobce dluh za tabák u K. splatit převodem peněz na účet družky K. S.. Namísto toho žalobce opakovaně zjišťoval a urgoval, zda již byla látka CBD s obsahem THC odeslána přítelkyni K.. K. vinu doznal a nezpochybňoval, že odeslal své družce upravenou obálku s odesílatelem advokátem a že jeho družka dle instrukcí obálku s CBD zaslala do věznice a tím se vydávala za advokáta. Tudíž tvrzení žalobce, že se K. snažil vyhnout stíhání S., a proto ho uvedl jako toho, kdo vyrobil obálku, je zcela nelogické.

II.

Žaloba

7. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
8. Žalobce v žalobě namítal, že ač ve stížnosti podrobně odůvodnil, proč s prvoinstančním rozhodnutím nesouhlasí, v napadeném rozhodnutí žalovaná pouze uvedla spekulace o věrohodnosti tvrzení žalobce a v podstatě nereagovala na žádné argumenty uvedené žalobcem ve stížnosti. Žalobce trval na svých námitkách uvedených ve stížnosti a popřel, že by byla prokázána jeho vina a že by se stal stíhaný skutek.
9. V podání ze dne 23. 6. 2025 žalobce akcentoval, že jen poprosil svou kamarádku G., aby zakoupila legální náplň do cigarety a zaslala ji přítelkyni K. S., což není nic protiprávního. Žalobce doplnil, že mu na základě svobodného přístupu k informacím Generální ředitelství Vězeňské služby ČR sdělilo, že produkty CBD s obsahem max. 1 % THC nemůže věznice považovat za omamné a psychotropní látky, jelikož nejsou na vládním seznamu omamných a psychotropních látek – jde tedy o tzv. jinou věc, o níž ředitel rozhoduje, zda ji povolí. Žalobce uzavřel, že napadené rozhodnutí je nesprávné i proto, že CBD s obsahem do 1% THC není omamnou a psychotropní látkou.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

10. Soud vyzval žalovanou k podání vyjádření k žalobě do 14. 7. 2025 výzvou ze dne 12. 6. 2025, č. j. 57 A 26/2025-7. Soud opětovně vyzval žalovanou k podání vyjádření k žalobě a k doplnění žaloby ze dne 23. 6. 2025 do 23. 7. 2025 výzvou ze dne 15. 7. 2025, č. j. 57 A 26/2025-42. Žalovaná žádné vyjádření k žalobě soudu ani na základě této opakované výzvy soudu nedoručila a v podání ze dne 16. 7. 2025 soudu znovu zaslala svá podání ze dne 18. 6. 2025 a 25. 6. 2025. Tato podání žalované však žádné vyjádření k žalobě neobsahovala, neboť se týkala jen majetkových poměrů žalobce v souvislosti s jeho osvobozením od soudního poplatku a stanoviska žalované k návrhu žalobce na vydání předběžného opatření a nařízení jednání soudu.
11. Žalovaná k výzvě soudu předložila soudu kázeňský spis žalobce, který obsahoval jen záznam o kázeňském přestupku, stížnost a prvoinstanční a napadené rozhodnutí. Správní

spis neobsahoval žádné důkazy o vině žalobce. Na to byla žalovaná výslovně upozorněna soudem ve výzvě ze dne 15. 7. 2025, č. j. 57 A 26/2025-42.

IV.

Posouzení věci soudem

12. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Nad rámec žalobních bodů přihlíží soud toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. platí, že určení žalované strany (tj. žalovaného správního orgánu) vyplývá ze zákona. Podle § 69 s. ř. s. je žalovaným ten správní orgán, který rozhodoval v posledním stupni, resp. správní orgán, na který přešla jeho působnost. Pro oblast rozhodování ve věcech kázeňských přestupků odsouzených Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 11. 2012, č. j. Nad 92/2012–20, judikoval, že žalovanou je v souladu s § 69 s. ř. s. vždy Vězeňská služba ČR, konkrétní věznice, jejímž jménem vydal napadené rozhodnutí příslušník této konkrétní věznice. Proto soud jednal jako se žalovanou s Vězeňskou službou ČR, Věznicí Horní Slavkov, jejíž příslušník vydal jejím jménem napadené rozhodnutí. Poněvadž napadené rozhodnutí neobsahuje jedinečné číslo jednací, označil jej zdejší soud v záhlaví tohoto rozsudku a v jeho výroku za účelem jednoznačnější identifikace kromě data vydání (2. 6. 2025) také tím, že se jedná o rozhodnutí o stížnosti žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T.
14. Žaloba je důvodná.
15. Z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). Dále platí, že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
16. Podle § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS je odsouzenému zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
17. Návykové látky jsou stanoveny v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámení návykových látek, vydaném podle § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách.
18. Podle § 46 odst. 1 ZVTOS je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené povinnosti během výkonu trestu.

19. Podle § 47 odst. 1 věty první ZVTOS lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného.
20. Podle § 58 odst. 2 věty první a druhé vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „*Vyhláška*“), musí být ze záznamu o kázeňském přestupku odsouzeného zřejmé konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl přestupek spáchán, popřípadě též předpokládané pohnutky takového jednání.
21. § 58 odst. 3 Vyhlášky stanoví, že v řízení o kázeňském přestupku je důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance Vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Důkazy musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možno prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah jejich výpovědi s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání odsouzeného nezavazuje příslušného zaměstnance Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku.
22. Podle § 58 odst. 5 věty první Vyhlášky lze uložit kázeňský trest, je-li vina odsouzeného prokázána.
23. Podle § 76 odst. 1 ZVTOS se sice na kázeňská řízení nevztahuje správní řád, avšak podle § 177 odst. 1 správního řádu i v tomto řízení platí § 2 až 8 správního řádu, přičemž podle § 3 správního řádu je povinností správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
24. Soud shrnuje uvedenou právní úpravu na půdorysu posuzované věci tak, že aby žalovaná mohla učinit závěr o vině žalobce, musela učinit zjištění, že žalobce nejméně z nedbalosti porušil zákaz buď vyrábět, nebo přechovávat, nebo konzumovat návykovou látku, resp. vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, příp. které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví. Žalovaná měla zjistit, který konkrétní zákaz žalobce porušil.
25. Aby žalovaná mohla dospět k závěru, že žalobce některý ze zákazů porušil, musela skutkově zjistit, jakým svým jednáním (určeným časově a obsahově) konkrétní zákonem stanovený zákaz žalobce nedodržel. Zakázané jednání žalobce, které mu žalovaná kladla za vinu, měla žalovaná uvést již do záznamu o kázeňském přestupku tak, aby se mohl žalobce obvinění bránit a konkrétní zjištění žalované svou obhajobou vyvracet. Žalovaná tak měla uvést nejméně to, co měl žalobce provést, jak měl jednat, s kým se měl na čem domluvit, zda a jak se dohoda realizovala, k jakým relevantním událostem došlo atp. Zavinění lze totiž zjišťovat jen ve vztahu k určitému jednání pachatele. Žalovaná byla povinna opřít každé ze svých skutkových zjištění o konkrétní důkazy. Bez důkazů není skutkových zjištění, bez skutkových zjištění nepřipadá do úvahy jejich právní posouzení.
26. Dále soud předznamenává, že podle ustálené judikatury správních soudů je správní rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, pokud z něj není srozumitelným způsobem seznatelný náhled správních orgánů na právní otázku, rozhodnou pro výrok o vině s ohledem na zvolenou právní kvalifikaci přestupku. O rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku

jednoznačné, příp. odůvodnění rozhodnutí nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí. K nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí je povinen správní soud přihlédnout i bez námítky (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65, body 12, 13, 24 a 25, nebo ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24). Krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS). V zájmu právní jistoty obviněného z přestupku musí být skutek ve výroku popsán dostatečně určitě, aby byl nezaměnitelný s jiným skutkem. Ve skutkové větě rozhodnutí o přestupku tedy nelze uvádět jiné skutečnosti než ty, které mají oporu v provedeném dokazování k objasňované skutkové podstatě přestupku, a to tak, aby bylo zřejmé, že jde o závěr správního orgánu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65, bod 14, nebo ze dne 28. 5. 2024, č. j. 2 As 256/2023-43, bod 29, nebo ze dne 31. 3. 2022, č. j. 5 As 368/2019-32, body 26 a 27). Skutková věta má stručně a výstižně vyjádřit podstatu stíhaného skutku, kterého se podle daného rozhodnutí měl obviněný dopustit. Jinak řečeno, skutkovou větou obsaženou ve výroku rozhodnutí o přestupku správní orgán autoritativně deklaruje, že určitý skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán, a to podle § 3 správního řádu bez důvodných pochybností (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2024, č. j. 2 As 256/2023-43, body 31 a 32, nebo ze dne 31. 3. 2022, č. j. 5 As 368/2019-32, bod 28). Popis skutku ve výroku musí postačovat pro subsumpci pod skutkovou podstatu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 412/2019-32, bod 39, nebo ze dne 23. 11. 2021, č. j. 3 As 333/2019-39, bod 20). V případě, že skutková podstata přestupku spočívá v porušení určité právní normy, která obsahuje řadu povinností, musí být z výroku odsuzujícího rozhodnutí seznatelné, kterou z těchto povinností obviněný porušil a jakým konkrétním jednáním, jinak je výrok pro nesrozumitelnost nepřezkoumatelný (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2024, č. j. 8 A 28/2024-41, body 65 a 66). Kázeňské řízení je svojí povahou řízením trestním, kde je plně na rozhodujícím orgánu, aby i bez návrhu zjišťoval všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Je povinností správního orgánu rozhodujícího o kázeňském trestu skutkový a právní stav náležitým způsobem zjistit a rozhodnout o něm (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018–50, bod 10).

27. Soud dále předesílá, že si je vědom obtížného postavení správních orgánů vykonávajících kázeňskou pravomoc nad odsouzenými, specifík daného řízení zakončeného napadeným rozhodnutím, jakož i toho, že na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů, neboť v kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase. I v takových řízeních je však potřeba trvat na splnění povinnosti správního orgánu náležitě zjistit skutečný stav věci a přezkoumatelně odůvodnit přijaté závěry.
28. Podle soudu nelze u rozhodnutí o kázeňských přestupcích odsouzených přehlížet elementární požadavky na obsah odsuzujícího rozhodnutí. Přezkoumatelné rozhodnutí musí být srozumitelné a musí být opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Výrok odsuzujícího rozhodnutí musí tedy obsahovat údaje o konkrétním jednání odsouzeného, v němž byl shledán kázeňský přestupek. Odsuzující rozhodnutí musí být přezkoumatelně odůvodněno alespoň v základu, proč správní orgán dospěl k závěru, že odsouzený právě toto jednání spáchal, proč jde o kázeňský přestupek, jak posoudil jeho zavinění, proč uložil právě takový trest, jaký uložil. Správní orgán musí též přezkoumatelně vypořádat základ obhajoby odsouzeného, uplatnil-li ji. Jinými slovy, pokud z odsuzujícího rozhodnutí nelze zjistit, jakého konkrétního závadového jednání se odsouzený dopustil a z čeho to správní orgán dovodil, nebo proč by toto jednání mělo být kázeňským přestupkem, nebo nevyjádří-li se správní orgán k podstatě obhajoby uplatněné odsouzeným, nemůže takové rozhodnutí, v těchto ohledech napadené žalobou, v soudním přezkumu obstát vzhledem ke své nepřezkoumatelnosti. Pokud totiž správní soud z odsuzujícího rozhodnutí není schopen dovodit, co závadného měl odsouzený spáchat, proč dospěl správní orgán k tomu, že takto odsouzený jednal, proč by mělo jít o zakázané jednání a proč nebyla obhajoba odsouzeného s to závěry správního orgánu vyvrátit, nemůže správní soud v mezích žalobních námitek věcně přezkoumat, zda jsou závěry správního orgánu zákonné. Taková nepřezkoumatelnost představuje totiž objektivní překážku, která správnímu soudu znemožňuje na základě žaloby přezkoumat napadené rozhodnutí.

29. Veden těmito východisky se soud v první řadě zaměřil na rozsah žalobních námitek. Žalobce namítl, že se stíhaný skutek nestal, že nebyla prokázána jeho vina, že žalovaná v napadeném rozhodnutí nevypořádala jeho stížní námitky, že pouze požádal G., aby zaslala S. legální náplň do cigarety a že produkty CBD s obsahem max. 1 % THC nejsou omamnou ani psychotropní látkou.
30. Soud konstatuje, že z rozhodnutí žalované vyplývá, že žalovaná kladla žalobci za vinu, že na základě předchozí dohody žalobce s K., G. a S. bylo dne 4. 4. 2025 do věznice doručeno CBD obsahující THC. Toto jednání žalobce měla žalovaná za dokonané porušení zákazu vyrábět, nebo přechovávat, nebo konzumovat návykovou látku, resp. vyrábět a přechovávat zakázané předměty dle § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS. Z rozhodnutí však nelze zjistit, jaký konkrétní zákonný zákaz měl žalobce porušit. Ze spektra § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS by sice nejspíš mělo jít o přechovávání buď návykové látky nebo zakázaného předmětu, ale rozhodnutí žalované neposkytuje žádnou indicii, kdo měl obsah zásilky přechovávat, ani zda má jít o návykovou látku nebo zakázaný předmět.
31. V celku odůvodnění prvoinstančního a napadeného rozhodnutí jsou uvedeny tyto skutkové závěry: (1) žalobce opakovaně zjišťoval a uřgoval, zda již byla látka CBD s obsahem THC odeslána S., (2) žalobce vyrobil obálku s nastrčeným odesílatelem, (3) K. odeslal S. upravenou obálku s nastrčeným odesílatelem a (4) S. obálku s CBD zaslala do věznice. Všechna čtyři skutková zjištění by mohla napovídat předchozí dohodě všech zúčastněných o tom, jak doručení zásilky do věznice proběhne. Žádné z nich však nemá vazbu na to, kdo obsah zásilky ve věznici přechovával, přičemž žalovaná výslovně uvedla, že kázeňský přestupek žalobce byl dokonán, ač se závadný obsah zásilky nedostal do dispozice žalobce. Lze shrnout, že z rozhodnutí žalované nelze zjistit, proč má jednání žalobce porušovat § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS, zejména kdo a co měl přechovávat a proč má jít o zapovězenou věc dle tohoto zákonného ustanovení. Žalovaná navíc ve

svých rozhodnutích neuvedla žádné konkrétní důkazy, které by prokazovaly její skutková zjištění a správní spis předložený žalovanou neobsahuje žádné důkazní prostředky.

32. Jelikož žalobce v kázeňském řízení i v soudním řízení správním popřel, že by organizoval doručení zásilky do věznice, měla žalovaná alespoň v základu uvést, proč má jeho obhajobu za vyvrácenou a odkázat na konkrétní důkazní prostředky, obsažené ve správním spisu, podporující její posouzení. Vzhledem k obhajobě žalobce bylo na žalované, aby alespoň stručně vysvětlila, proč bylo zaviněním žalobce kryto případné přechovávání zakázané látky či předmětu ve věznici.
33. V dalším řízení proto žalovaná, bude-li mít žalobce za vinného ze stíhaného dokonatého přestupku, řádně popíše, kdo, kdy a na čem se měl dohodnout, jak byla dohoda realizována, kdo měl zakázanou látku ve věznici přechovávat, o jakou zakázanou látku ze spektra § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS jde a z čeho dovozuje zavinění žalobce. Všechna tato svá skutková zjištění odůvodní žalovaná konkrétními důkazy a důkazní prostředky, na něž takto odkáže, zařadí do správního spisu. Žalovaná též vypořádá obhajobu žalobce, tedy alespoň stručně odůvodní své závěry (s odkazem na konkrétní zajištěné důkazní prostředky), proč má za to, že se žalobce na přechovávání zakázané látky ve věznici dohodl s K., S. a G. a sám k tomu přispěl zajištěním zakázané látky prostřednictvím G. pro S. a výrobou obálky s falešným odesílatelem, kdo měl zakázanou látku přechovávat a proč šlo o zakázanou látku, a že žalobce nejméně vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům měl a mohl vědět o takovém přechovávání zakázané látky ve věznici (nevědomá nedbalost). Pokud bude určitá skutečnost osvědčována protichůdnými důkazy (např. protichůdné výpovědi), vysvětlí žalovaná, proč dospěla při jejich hodnocení k závěru o tom, že některý z nich je méně věrohodný. Žalovaná bude mít přitom na paměti, že není na žalobci, aby svou vinu vyvrátil, nýbrž je na žalované, aby vinu žalobce prokázala. Soud akcentuje, že žalovaná je povinna konkrétními důkazními prostředky prokázat bez důvodných pochybností, kdo a jakou zakázanou látku ve věznici přechovával, proč šlo o zakázanou látku podle § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS a jakým svým konkrétním jednáním se na takovém přechovávání žalobce podílel, včetně toho, že žalobce nejméně vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že k přechovávání zakázané látky dojde.
34. Soud tedy vzhledem k žalobním námitkám, které směřovaly do existence stíhaného skutku a viny žalobce, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí neskýtá dostatečný základ pro možnost věcně přezkoumat, zda jsou žalobní námitky žalobce důvodné. Jinými slovy, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí je překážkou věcného soudního přezkumu. Soud nechce při přezkumu rozhodnutí o uložení kázeňských trestů odsouzeným dle ZVTOS klást přepjaté požadavky z hlediska jejich formálních a obsahových náležitostí, ale nemůže přehlížet, že napadené rozhodnutí neplní elementární požadavky na přezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaná totiž přezkoumatelně nevymezila stíhaný skutek žalobce, jeho souvislost se zákonnou povinností, jejíž porušení žalobci kladla za vinu (v této části je napadené rozhodnutí nesrozumitelné), své skutkové závěry neodůvodnila a obhajobu žalobce nevypořádala (v této části není skutkový stav zjištěný žalovanou opřen o dokazování a napadenému rozhodnutí se nedostává důvodů). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí šla za hranice zachování práva odsouzeného na spravedlivý proces v rozsahu odpovídajícím řízení o uložení kázeňského trestu odsouzenému za kázeňský přestupek.

35. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí, zrušil soud výrokem I rozsudku napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
36. Soud rozhodl o věci přednostně podle § 56 odst. 1 s. ř. s. vzhledem k charakteru kázeňského trestu uloženého žalobci, závažnosti vad napadeného rozhodnutí a § 58 odst. 1 Vyhlášky, podle něhož o uložení kázeňského trestu je třeba rozhodnout co nejdříve po zjištění kázeňského přestupku a jeho náležitém objasnění.

V.

Náklady řízení

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II tohoto rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Plně procesně úspěšnému a od soudních poplatků osvobozenému žalobci žádné náklady nevznikly. Proto soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 21. srpna 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu